

dette Underændringsforslag. Som bekendt er Mandskabets Tjeneste i de første 8 Aar ifølge Armeeplanen inddeelt i den egentlige Linie og Krigsreserven. Denne Inddeling, skal jeg i Forbigaaende bemærke, er en reen Organisationsbestemmelse, der ikke har Noget med Værnepligtens Opfyldelse at gjøre. Man har imidlertid meent, at Mandskabet, der staaer i Krigsreserven, havde visse Rettigheder, som ikke tilkomme Mandskabet, der staaer i den egentlige Linie, at man ved Værnepligtsloven vilde fastslaae disse Rettigheder, som Mandskabet i Krigsreserven saaledes havde, og derved binde Hænderne paa Regjeringen saaledes, at den ved frentidige Armeeargamentationer maatte respectere disse Bestemmelser. Min Mening derom er nu, at man handler urigtigt ved at betræde denne Vej. Værnepligtens Opfyldelse er Et, og Hærorganisationen et Andet; de staae uægtelig i en nær Forbindelse indbyrdes, men netop paa Grund af denne Connexitet maa man vel vogte sig for i Værnepligtsloven, der skal omfatte de mere almindelige Bestemmelser for Mandskabets Tjenesteydelse, at indsette detaillerede Bestemmelser, der efter deres Natur kun bør høre hjemme i Armeeplanen. Denne Betragtning bør ikke tabes af Sigte, især naar man seer til, at ifølge vore Forsatningsforhold ere Bestemmelserne om Værnepligtens Opfyldelse et særligt Anliggende, der henhører under A forskjel- lige Regjeringsmyndigheder, medens Hærorganisationen forterer under den øverste Fælles-Statsmagts Omraade. Hvis der ikke holdes streng Hævd over, at der ikke i Værnepligtslovene optages detaillerede Bestemmelser fra Armeeargamentationsplanen, vil man gjøre en frentidig Armeeargamentation umulig; thi indrømmer man de enkelte Landsdele en saadan Ret, da vil Følgen blive, at vi saaledes som det her foresøges ved det foreliggende Ændringsforslag, kunde fastslaae i vor Værnepligtslov et enkelt Punkt, der behager os, af Armeeplanen; den flegvigsle Stændersforsamling, der maaskee kan fatte Kjærlighed til et andet eller flere Punkter af Armeeplanen, kunde sætte disse ind i sin Værnepligtslov, og paa lignende Maade kunde den hofsteenste Forsamling samt den lauenborgske Landdag bære sig ad, hver især optagende Organisationsbestemmelser i deres respective

Værnepligtslove, alle gaaende mere eller mindre i forskjellig Retning, og vi vilde da have vor nuværende, saa ufuldkomne Armeeplan, der i høieste Grad trænger til en Reorganisation, saaledes fastslaaet i de enkelte Landsdeles Værnepligtslove, at det kunde blive en Umulighed for den høieste Statsmagt at bringe en til Forholdene svarende hensigtsmæssig Armeeargamentation istand. Man maa her, som overalt i Ildet, vide at begrænse sig paa rette Maade. — Jeg skal imidlertid ikke videre urgere dette Punkt, men forudsætte — uden at jeg naturligviis paa nogen Maade indrømmer det — at man er berettiget til i Værnepligtsloven at optage visse Bestemmelser fra Armeeplanen, navnlig den om Krigsreservemandskabet. Idet jeg gaaer ind paa en nærmere Drøftelse af Sagen, fremstaaer for det Første det Spørgsmaal, hvilket Mandskab der egentlig henhører under Krigsreserven. Recurrerer man, for at faae dette Spørgsmaal afgjort, til Armeeplanen, da vilde vi finde, at der til Krigsreserven henhører i Infanteriet, Cavalleriet og Ingenieurcorpset 4 Aars Mandskab, nemlig det 5te, 6te, 7de og 8de Aars, hvorimod der ved Artilleriet kun henhører 2 Aars Mandskab, nemlig det 7de og 8de Aars Mandskab, til Krigsreserven. Her viser sig allerede en Incorrecthed i den Idee, der ligger til Grund for Ændringsforslaget, idet man har affeet fra, at der ved den ene af Armeens Baabenarter, nemlig Artilleriet, eksisterer en anden Regel for Krigsreservemandskabets Aarsclasser end for de andre, men desuagtet er man gaaet ud fra, at den samme Regel skulde være gjældende overalt. Man har maaskee troet, at det var en Feil i Armeeplanen, at den ikke gennemførte samme Regel overalt, og har meent at kunne foretage en lille Rettelse her for Egalitetens Skyld, for ikke at være generet i saa Henseende af uæensartede Bestemmelser.

Jeg skal derefter gaae over til en Underfølgelse af den Rettigheds Beskaffenhed, som Krigsreservemandskabet skulde have. Den Rettighed, som dette Mandskab skulde besidde, skal ifølge Ændringsforslaget bestaae i, at Mandskabet i Fredstid ikke skal kunne indkaldes til Tjeneste og kun een Gang til Dvælsel. Under-